

Postanowienie z dnia 14 września 2000 r.

I PZ 57/00

Oświadczenie pełnomocnika strony o prawdopodobnej omyłce listonosza w doręczeniu przesyłki sądowej, zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków formalnych kasacji pod rygorem jej odrzucenia, nie wystarcza do ustalenia, że nie została ona zastępczo doręczona adresatowi (art. 139 § 1 KPC).

Przewodniczący SSN Barbara Wagner (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 września 2000 r. sprawy z powództwa Ewy G. przeciwko Zespołowi Szkół Kolejowych w S. o wynagrodzenie, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 27 kwietnia 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2000 r. [...] odrzucił kasację Ewy G. od wyroku tego Sądu z dnia 1 lutego 2000 r.

Zarządzeniem z dnia 28 marca 2000 r. pełnomocnik skarżącej został wezwany do uzupełnienia, w terminie 7 dni, braków formalnych kasacji przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia, pod rygorem odrzucenia kasacji. Wezwanie zostało mu przesłane pod adres Kancelarii wskazany w kasacji. Na zwrotnym potwierdzeniu odbioru przesyłki listonosz uczynił wzmiankę, że nie zastał adresata, pismo sądowe złożył w Urzędzie Pocztowym w K. - właściwej placówce oddawczej, umieszczając o tym zawiadomienie na drzwiach lokalu. Pozostawienie przesyłki placówka oddawcza

potwierdziła przez umieszczenie na stronie adresowej adnotacji "awizowano dnia 30.03.2000 r." i odcisk datownika. Przesyłka przechowywana była na poczcie przez 7 dni od dnia jej złożenia. Nie została podjęta w terminie i po umieszczeniu na stronie adresowej adnotacji „nie podjęto w terminie” wraz z odciskiem datownika: 7.04.2000 r., placówka pocztowa zwróciła ją Sądowi.

Pismo zostało doręczone pełnomocnikowi Ewy G. w sposób określony w art. 139 § 1 KPC i § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym (Dz.U. Nr 62, poz. 697), w dniu 6 kwietnia 2000 r., wobec czego termin do wykonania zarządzenia upłynął 13 kwietnia. W tej sytuacji kasację jako prawnie niedopuszczalną należało, na podstawie art. 393⁵ KPC, odrzucić.

Ewa G. zaskarżyła to postanowienie zażaleniem wnosząc o jego uchylenie i nadanie kasacji biegu. Jej pełnomocnik wskazywał na brak jakichkolwiek dowodów świadczących o złożeniu przez pocztę zawiadomienia o nadejściu przesyłki w drzwiach jego Kancelarii. Twierdził, że zdarzały się przypadki, gdy korespondencję dla niego pozostawiano w skrzynkach pocztowych wprawdzie przy ul. D., ale dla lokali 3 lub 4. Nadto podniósł, że postanowienie o odrzuceniu kasacji zostało nadesłane do Regionu Ś.-D. KNSZZ „Solidarność 80” w K., a nie na adres pełnomocnika wskazany w kasacji. W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie „oparte było na niewyjaśnionych motywach, wątpliwym stanie faktycznym”, co powinno skutkować jego uchyleniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew odmiennemu twierdzeniu pełnomocnika Ewy G., ustalenia, że wezwania do uzupełnienia braków formalnych kasacji zostało mu doręczone prawidłowo Sąd dokonał po wyjaśnieniu „motywów” i w niewątpliwym stanie faktycznym . Wszystkie podane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia fakty zostały potwierdzone pismem bądź to przez listonosza, bądź pracowników urzędu pocztowego. Brak jest jakichkolwiek podstaw do podejrzenia, że wszyscy oni potwierdzali nieprawdę. Sugestia co do pozostawienia przez doręczyciela pisma adresowanego do pełnomocnika Ewy G. w skrzynce listowej innych lokatorów jest tylko przypuszczeniem. By przyznać jej walor faktu, adresat przesyłki musiałby wykazać lub przynajmniej uprawdopodobnić, że tak właśnie, jak „podejrzewa”, było rzeczywiście.

Poza tym, art. 393³ KPC jednoznacznie określa wymagania formalne kasacji, w tym także zobowiązanie wnoszącego skargę do podania w sprawach o roszczenia majątkowe wartości przedmiotu zaskarżenia. Pełnomocnikowi strony będącemu adwokatem przepis ten był zapewne znany w chwili sporządzania kasacji.

Doręczenie postanowienia o odrzuceniu kasacji pod adres siedziby Regionu KNSZZ „Solidarność 80” było w przebiegu postępowania usprawiedliwione. Powódka była bowiem reprezentowana przed sądami obu instancji przez Eugeniusza L., najpierw zastępcę przewodniczącego, a następnie przewodniczącego Regionu Ś.-D. KNSZZ „Solidarność 80”, który także w jej imieniu składał zapowiedź kasacji. Okoliczność ta nie ma wszakże w sprawie znaczenia, skoro pełnomocnik ustanowiony do wniesienia kasacji otrzymał odpis orzeczenia i w terminie wniósł na nie zażalenie.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 385 KPC w związku z art. 397 § 2 KPC i art. 393¹⁹ KPC, orzekł jak w sentencji.

=====